

(255). §—прибытокъ. αἰσχροὺν κέρδος, αἰσχροκέρδεια. Обвернѣю, ἴσμη(ω). = ὠσπερ-
νήαυ.

Обкѣрнѣю. ἐπὶ. μιάρως, ῥυπαρῶς, αἰσχροῦς (βεβήλως, βδελυρῶς). καὶ ἀσελγῶς, ἀκολάστως.

Обкозѣ. ἐπὶ. (ἀντὶ προθ. μετὰ αἰτιατ.) διὰ. οἶνον· козѣ ѿгнѣ ѡ вѣдѣ (ψαλμ. 65.) διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος.

Обкнѣиѣ. ἴν. θηλ. (έλλ.) σκηνη. ἰδὲ шатѣръ καὶ кѣша.

Обкнѣпѣтъ καὶ кнѣпѣтъ, πтра. ἄρσ. σκηπτρον.

Обкнѣтѣю, εἴση(α. μεσ.) кнѣтѣю. περιφέρομαι, πλανῶμαι, περιπλανῶμαι, ἀστατέω-ω.

Обкнѣчѣиѣ, ἴα. οὐδ. συναρμογή, συναφή (ἢ δι' ἐντομῶν γινομένη συναρμογή ξύλων), ἱμάντωσις, ἱμάντωμα.

Обкнѣчѣиѣ, ἴα. οὐδ. γαργαλισμός.

Обкнѣчѣю, εἴση. кнѣчѣю. γαργαλίζω.

Обкнѣчѣю, α. ἄρσ. βωμολόχος, κόβαλος, μῦμος, σκωπτόλης, γελωτοποιός, γελοι-

αστής.

Обкнѣчѣю, εἴση. ἄρσ. кнѣчѣю (καὶ кнѣчѣю σπαν.) μ. нѣчѣю, εἴση. τελειόω-ω, τελευτάω-ω, συντελέω-ω. περαίνω, περατόω-ω, τελέω-ω, ἀποτελέω-ω, ἀποτελειόω-ω, ἀποπερατόω-ω, ἀποπεραίνω, συμπληρώω-ω. = ὠσπερ-
αἰ. τελευτῶ, τελειοῦμαι, ἀποθνήσκω.

Обкнѣчѣю, ἴα. οὐδ. τελευτή, τελείωσις, συντέλεια, τέλος.

§—мѣра. συντέλεια, συμπεράτωσις τοῦ κόσμου (108. Δαμασκήν.)

Обкнѣчѣю, ἴση(α. μεс.) кнѣчѣю (καὶ кнѣчѣю). θλίβομαι, λυποῦμαι, ἀθυμέω-ω, ἀδημονέω-ω. = печάλλю.

Обкнѣчѣю, α, οε. ἐπὶ. θλίβε-
ρός, λυπηρὸς = печальный.
2) κτηт. ὁ τῆς θλίψεως, τῶν θλίψεων.

Обкнѣчѣю, η. θηλ. θλίψις, λύπη, ἀδημονία, ἀθυμία. παρβλ. тѣгѣ.

Обкнѣчѣю, ἴα. οὐδ. τὸ θλίβεσθαι, τὸ ἀδημονεῖν. ὅρα кнѣчѣю.

Обкнѣчѣю, α, οε. ἐπὶ.